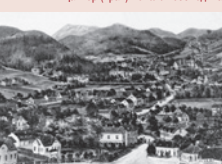

Рудолф Щайнер

Първата половина от живота 1861 - 1896

Сестрата на Рудолф Щайнер Леополдине (седнала) и Р. Щайнер (права) - около 1866 година

Историческа фотография от Потлах на границата на Виенската долина

Карл Юлиус Шрьвер, професор по литература

Технически университет във Виена

Р. Щайнер през 1891 година във Ваймар, като сътрудник в архива на Гюте и Шилер

Архив на Гюте и Шилер във Ваймар

Ранно детство и селско училище

Рудолф Щайнер е роден на 27 **Февруари 1861** година в село Кралевец (в днешна Хърватия). Баща му работи в австрийските южни железници и постоянно бива премества, така че семейството често трябва да сменя местожителството си.

Най-хубавото време от детството си 1863 – 1869, Рудолф Щайнер прекарва в селото Потлах в края на Виенската низина. Тук се раждат неговите сестра и брат. *„Една прекрасна природна панорама отбразяваше моето детство.“*

Осемгодишен Рудолф Щайнер има своите първи свръхестествени изживявания. Когато той говори за това, околните не го приемат насериозно. Отсега нататък той различава *„неща, които се виждат с очите и неща, които не се виждат“*. Има много неща, които не разбира, но не може да ги сподели с никой друг.

От 1869 година семейството живее в Нойдворфл южно от Виена. Известно време Рудолф посещава селското училище. Скоро той открива геометрията. Без прибори за чертане, конструира триъгълници в мислите си и се пита къде всъщност се кръстосват паралелите. По детски той чувства че *„...човек трябва да носи знанието за духовния свят вътре в себе си така, както е при геометрията.“*

Реална гимназия във Вийнер Нойщадт, студент във Виена

През 1872 година баща му го изпраща в реалната гимназия във Вийнер Нойщадт. Четирнадесетгодишен той започва да дава уроци на изостанали ученици. Зрелостните изпити взима с отличие през 1879. Образованието му до този момент не му позволява да следва в университет, но дълго време той посещава като слушател лекциите по философия, литература и медицина.

За да стане учител, през 1879 година той се записва във Виенския технически университет за специалностите математика, физика, химия и геология. Средствата за препитание печели от частни уроци.

Изследване на Гюте

Професорът по литература в Техническия университет **Карл Юлиус Шрьвер**, водешевава Рудолф Щайнер за класическата литература и особено за Гюте. Когато в едно издание на Събраните съчинения на Гюте за първи път е запланирано да се публикуват също и природонаучно-теоретичните му трудове, Шрьвер предлага за издател 21-годишния студент Рудолф Щайнер. В идеите на Гюте за типовете и за метаморфозата Рудолф Щайнер опознава основата за една наука на органичната природа. През 1883 година

той издава първия том от **„Естественонаучните трудове на Гюте“** и за това получава признание в света на учените специалисти.

Рудолф Щайнер отрано се занимава с философия, като редом със съвременните философи изучава Кант, Фихте и Хегел. От особено важно значение за него става произведението на Шилер **„За естетическото възпитание на човека“**. През следващите години той интензивно се занимава с въпроса за човешката свобода.

Частен учител

През 1884 Рудолф Щайнер завършва спелването си и става домашен учител в едно еврейско семейство на търговец. Той продължава и своите изследвания върху Гютевите произведения. Често хората го виждат в едно от многото виенски кафенета, преди всичко в „Гринщайдл“, където писателите парламентарни новини, статии и театрална критика. *„Точно през това време моят живот беше много оживен. Често се срещаш със старшите приятели.“*

Макар че през всичките тези години продължава да има духовни изживявания, той не ги споделя с никого.

В архива на Гюте и Шилер във Ваймар

През 1889 Рудолф Щайнер отива във Ваймар като сътрудник в архива на Гюте и Шилер, но скоро забелязва, че не му допада педантичната работа в архива. Въпреки това седем години той остава във Ваймар. През това време защитава докторатурата по философията в университета в Рощек. Макар че има приятели и взима участие в културния живот, той се чувства като изгнаник в пустиня. Това не се променя и от близкото приятелство с **вдовицата Анна Ойнике**.

Философия на свободата

Своите занимания с човешката свобода Р. Щайнер довежда до завършек в главното си философско произведение **„Философия на свободата“**, която излиза през 1893 година. Вътре той описва мисленето като творческа сила, която може да създаде определено съдържание, независимо от външното възприятие. Това е един акт на свобода. За Рудолф Щайнер всяко познание и действие трябва да започне оттам, ако то следва да бъде свободно.

Работата в архива Рудолф Щайнер приключва през 1896 година. Своите изследвания върху Гюте той обобщава в книгата си **„Гютевият мироглед“**.

Един състудент от Техническия университет във Виена си спомня за изненаването на една лекция от Рудолф Щайнер за Кант:

„Възвях също и аз във на една такава лекция, в която Рудолф Щайнер в съвършена изказана форма и съвсем зачервен от възбуждане подложи на обсъждане Кантовата „Критика на чистия разум“... Това „а-приори“ което Рудолф Щайнер употребяваше във всяко второ изречение, му донесе едно шеговито име всред нас. Най-напред го нарекохме „мъжът а-приори“ и накрая „Рлог“. Но Рудолф Щайнер се смееше заедно с нас на всички наши шегги.“

Кафе Гринщайдл във Виена около 1895 година, място за срещи на интелектуалци и хора на изкуството

1861 премахване на крепосничеството в царска Русия

1863 Лондон, първото метро в света

1863 основаване на Червенния кръст в Женева чрез Хенри Дунант

1865 премахване на робството в САЩ

1867 излиза „Капиталът“ на Карл Маркс

1869 откриване на Суецкия канал

1871 основаване на немския райх от Бисмарк

1875 въвеждане на метъра, като единица мярка за дължина

1885 излиза от печат „Така каза Заратустра“ от Фридрих Нитче

1886 доказване на съществуването на електромагнитните вълни от Хайнрих Херц

1890 1. Май се обявява за международен ден на работниците

1895 химикът откривател Алфред Б. Нобел основава Нобеловата награда

1895 физикът Вилхелм Конрад Рентген открива рентгеновите лъчи (x-rays), за което се отсжда първата Нобелова награда за физика

1896 излиза списанието „Младех“, което дава името на „младехкия стил“